

като припадале къмъ мощи тѣ Святаго Іоанна златаустаго, моляше ся за души тѣ на свои тѣ родители: царя Аркадія и Евдоксіѣ, кои то бѣхъ вече умрѣлы.

У Евангелиста Лукы, казвать Лютеране тѣ, Христось говори къмъ разбойникъ тѣ: *Днесъ ще бждешь заедно съгъ мене въ рай.* (гл. 23. ст. 43). Отъ тука е явно, че праведници тѣ, като влазять въ рай отведнашь слѣдъ смърть тѣ, нѣмать нуждѣ отъ молитвы Черковны.

Отговаряме: особна благодать Божія быде на онзи разбойникъ, на кого то страждуйщый тогава Христось, като на свой състрадалецъ, тѣжъ милость показа, и не само грѣхове тѣ му нѣ и прилично то за грѣхове тѣ му наказаніе, благослови да прости, освѣнъ еднѣ тѣ смърть, коя то е за всичкы тѣ обща. Что слѣдва отъ това? ще рекжть ли Лютеране тѣ, че всичкы тѣ разбойници, кои то примать наказаніе отъ гражданскый тѣ сѣдъ, отведнашь ся калесвать въ рай? Е! добра работа ще излѣзе, ако рекжть така! ще рекжть ли още, че всичкы тѣ злосторници, кои то сѣ изнурили всичкый тѣ си животъ въ беззаконія, като ся кажть при смърть тѣ, отведнашь по примѣръ тѣ на "онзи разбойникъ въ рай влазять? О! да бы было така! Нѣ примѣръ тѣ, кой то е былъ на одного, не быва законъ за всичкы тѣ. Ослица та Валаамова нѣкога проговори: ще рекжть ли Протестанти тѣ, че всичкы тѣ ослици говорятъ? (Числь гл. 22).

Писано е въ Евангеліе то, казвать още